

KUNINKAAMME TULEE

Lk 19:28-40

(1. Adventti III vk)

Hämeenlinna

(27.11.2011)

Teksti:

Tämän sanottuaan Jeesus lähti toisten edellä nousemaan Jerusalemiin vievää tietä. 29. Kun hän oli tulossa Öljymäeksi kutsutulle vuorelle ja oli jo lähellä Betfagea ja Betaniaa, hän lähetti edeltä kaksi opetuslastaan 30. ja sanoi: "Menkää tuolla näkyvään kylään. Kun tulette sinne, te näette kiinni sidotun aasinvarsan, jonka selässä ei kukaan vielä ole istunut. Ottakaa se siitä ja tuokaa tänne. 31. Jos joku kysyy, miksi te otatte sen, vastatkaa, että Herra tarvitsee sitä."

32. Miehet lähtivät ja havaitsivat kaiken olevan niin kuin Jeesus oli heille sanonut. 33. Kun he olivat irrottamassa varsaa, sen omistajat kysyivät: "Miksi te viette varsan?" 34. He vastasivat: "Herra tarvitsee sitä." 35. He toivat varsan Jeesukselle, heittivät vaatteitaan sen selkään ja auttoivat Jeesuksen ratsaille. 36. Kun hän sitten ratsasti, opetuslapset levittivät vaatteitaan tielle.

37. Jeesuksen lähestyessä sitä paikkaa, mistä tie laskeutuu Öljymäen rinteä alas, koko opetuslasten joukko alkoi riemuissaan suureen ääneen ylistää Jumalaa kaikista niistä voimateoista, jotka he olivat nähneet. 38. He huusivat:

- Siunattu hän, kuningas, joka tulee Herran nimessä! Taivaassa rauha, kunnia korkeuksissa!

39. Muutamat fariseukset sanoivat väkijoukon keskeltä Jeesukselle: "Opettaja, kiellä opetuslapsiasi!" 40. Mutta Jeesus vastasi: "Minä sanon teille: jos he olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat."

JOHDANTO

1. Kristillinen kirkko on halunnut **korostaa** Jumalan ihmiseksi tulemisen ja **joulun merkitystä** viettämällä joulun alla *neljää adventtisunnuntaita*. Adventti tulee latinankielisestä sanasta "adventus" ja tarkoittaa "saapumista" ja "lähestymistä".

Jeesuksen saapuminen on jokaisen adventin yhteinen teema, mutta jokaisella neljällä adventilla on myös oma erityissanomansa:

Ensimmäinen adventti muistuttaa Jeesuksen ensimmäisestä tulemisesta, mikä on jo ajassa takanapäin. *Toinen adventti* muistuttaa Jeesuksen toisesta tulemisesta, jota me odotamme. *Kolmas adventti* muistuttaa Jeesuksen kolmannesta tulemisesta, hänen tulemisestaan syntisen ihmisen elämään ja sisimpään. *Neljäs adventti* kokoaa kolmen edellisen adventin sanoman ja muistuttaa siitä, että Jeesuksen tuleminen on lähellä.

2. Joulun merkitystä korostaa sekin, että Jeesus saapui tähän maailmaan **taivaallisten sotajoukkojen ylistyslaulun** saattelemana. "Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto" kaikui Betlehemin

Efratan kedolla jouluyönä (Lk 2:14). Esivanhempiemme pitkä odotus oli täyttynyt. Jumala astui kansansa keskelle.

Myös *toisen adventin* tapahtumassa tulevat *enkelit* olemaan liikkeellä. Matteuksen evankeliumissa sanotaan: "Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasuunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin" (Mt 24:31).

Kolmas adventti muistuttaa Jeesuksen kolmannelta saapumisesta, saapumisesta syntisen ihmisen sisimpään. Aina kun sellainen ihme täällä maanpäällä tapahtuu, silloinkin ovat *enkelit* liikkeellä, jos ei täällä maan päällä, niin ainakin taivaassa. Luukkaan evankeliumissa Jeesus sanoo nimittäin näin: "Niin myös sanon minä teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen." (Lk 15:10).

Ensimmäisen adventin sanoma toteutui jouluna. Meille on syntynyt Vapahtaja. Siitä saamme olla varmat. Myös *toisen adventin sanoma* toteutuu pian. Parasta valmistautumista sitä varten on huolehtia *kolmannen adventin toteutumisesta* eli siitä, että Jeesus saa tulla omaan elämäämme.

3. Tänään vietämme 1. adventtia sen muistona, kun Jeesus saapui profeetta *Jesajan* ja *Sakarjan* ennustusten mukaisesti Jerusalemiin noin 2000 vuotta sitten. Jumala oli luvannut profeettojensa kautta kuninkaan kansalleen ja nyt lupaus täyttyi. Kaikki, mitä Jumala on luvannut, tapahtuu kerran. Jumalan sanasta ei jää mitään toteutumatta.

1. MILLAISEN KUNINKAAN JUMALA OLI LUVANNUT?

- 1.1. Millaisen kuninkaan Jumala oli luvannut? – Noin 700 vuotta ennen Kristuksen syntymää Jumala oli ilmoittanut profeetta *Jesajan* kautta hänen nimensä: "Sanokaa tytär Siionille; Katso sinun *pelastuksesi* tulee. Katso, *hänen* palkkansa on hänen mukansa, hänen työnsä ansio käy hänen edellensä" (Js 62:11).

"Sinun pelastuksesi tulee". *Jesuah, pelastus*, on tässä erisnimi. Siksi Raamatun kääntäjät olisivat voineet jättää kyseisen sanan hepreasta kääntämättä, ja kirjoittaa sen isolla alkukirjaimella eli suomeksi "Jeesus". Näin siksi, että profeetta puhuu tässä nimenomaan henkilöstä: "Sinun Jeesukseksi (*Jesuah*) tulee, *hänen* palkkaansa" on ...". Tässä on siis kysymys selvästi henkilöstä, Jeesuksesta, ei asiasta eli pelastuksesta, jota Jeesus-nimi tosin merkitsee.

Sen tähden enkeli ilmestyi Joosefille ennen Jeesuksen syntymää ja sanoi hänelle: "Maria on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä" (Mt 1:21).

- 1.2. Noin 450 vuotta ennen Kristuksen syntymää Jumala oli luvannut profeetta *Sakarjan* kautta: "Iloitse suuresti, tytär Siion, riemuitse, tytär Jerusalem, sillä sinun *kuninkaasi* tulee sinulle! *Vanhurskas* ja auttaja hän on, on nöyrä ja ratsastaa aasilla, *aasintamman varsalla*." (Sk 9:9.)
- 1.3. Tämän päivän tekstissä (Lk 19:28-40) Luukas kertoo *Sakarjan* ennustuksen täyttymyksestä:

Oli juutalaisten pääsiäisen aika. Öllymäen rinteellä, noin kilometrin päässä Jerusalemin keskustasta, Betfage-nimisessä kylässä (viikunoiden kylässä) valmisteltiin Jesajan ja Sakarjan ennustaman pelastajan ja kuninkaan saapumista Jerusalemiin. Hänen nimensä oli Jesuah eli Jeesus, kuten Jesaja oli ennustanut. Hän oli vanhurskas eli pyhä ja synnitön. Hän oli auttaja ja nöyrä ja tuli aasilla ratsastaen Jerusalemiin, kuten Sakarja oli luvannut.

Katsokaamme tuota Öllymäen länsirinnettä kohti Kidronin laaksoa ja Jerusalemiä ratsastavaa kuningasta ja hänen kulkuettaan vähän tarkemmin. Miltä se näyttää?

Ensiksikään kuningas ei näyttänyt kovin ”kuninkaalliselta” istuessaan nöyryyden ja rauhan symbolina pidetyn kulkuneuvon, **aasin** selässä. Hänen palvelijoillaan ei ollut kiiltäviä varusteita eikä välkkyviä miekkoja. Saattue oli kyllä suuri, mutta ei kovin kunnioitusta herättävä. Hälisevä joukko, enimmäkseen äitejä ja lapsia, jotka tuskin marssivat tahdissa.

Yhtäkkiä kuningas ja kulkue pysähtyy. Kuningas alkaa itkeä (Lk 19:41). Niin kuningas itkee katsellessaan Jerusalemiä, koska hän tiesi, että se ei ota häntä vastaan. Hän ei voi auttaa Jerusalemin asukkaita, sen harhaan johdettua kansaa.

Kuningas ratsastaa eteenpäin kohti kaupunkia. Etsiikö hän vanhaa Daavidin linnaa? Ei, sillä hänen linnansa on tuolla oikealla muurin ulkopuolella, pienellä Golgataksi kutsutulla kummulla, samalla, jolla Abraham oli noin 1500 vuotta aikaisemmin rakentanut haloista alttarin, uhratakseen siellä ainoan poikansa Iisakin. Sitä Jeesus katseli.

Jeesus näkee hengessään kuninkaallisen valtaistuimen, joka häntä odotti. Se ei ollut vanha Juudan kuninkaitten kullalla koristettu valtaistuin, vaan verinen risti – kirouksen puu. Viittakin oli jo odottamassa. Ei purppuraviitta, kuten kuninkailla yleensä, vaan narrin puku. Valtikkakin oli varattu, karahka, keppi, joka yhdellä sotilaalla sattui olemaan kädessään.

Enää puuttuu vain kruunu. Senkin ihmiset painoivat hänen päähänsä. Se oli orjantappuroista tehty piikkikruunu. Niin ja ratsuna aasi, joka sekin oli otettu lainaksi, koska kuningas oli niin köyhä, ettei hänellä ollut omaa.

Roomalainen virkamies, Pilatus, kysyy: ”Oletko sinä kuningas?” Ja Jeesus vastaa: ”Olen, sitä varten minä olen tullut...”. Kuningasten kuningas on valmis kuolemaan pelastaakseen sekä ystävänsä että vihamiehensä.

1.4. Näin hän tuli kerran Jerusalemiin. Juutalaisten olisi pitänyt Raamatun ennustusten tähden tuntea hänet:

Jumala oli Raamatussa profeettojensa kautta antanut selvät tuntomerkit siitä, millainen Jumalan lähettämä hallitsija tulee olemaan. Jumala oli ilmoittanut etukäteen hänen nimensä, myös syntymäaikansa ja -paikkansa, vaikka kahdesta viimeksi mainitusta Luukas tämän päivän tekstin yhteydessä vaikenekin. Silti juutalaiset odottivat väärin profeettojensa eksyttäminä aivan toisenlaista hallitsijaa.

He odottivat kuningasta, joka tulisi maallisessa loistossa, ratsastaen Salomon tavoin komeasti hevosilla airuet ja adjutantit mukanaan, joka kohottaisi juutalaisen kansan

maailman valtiaaksi, supervallaksi. Tällaista Messiasta, hallitsijaa, monet juutalaiset odottavat vieläkin.

Valitettavasti myös *meillä Suomessa* käsitys Messiaasta on viime aikoina pahoin vääristynyt. Hänestä on tehty pelkkä ihminen. Hän ei ole enää Jumalan Poika, kirkkauden Herra, pyhä ja vanhurskas, joka tulee takaisin kaikessa kunniaassaan. Piispojen ja yleensä kirkkomme johtajien päätökset ja opetus ovat irrotelleet kirkkoamme askel askeleelta Raamatusta ja johdattelevat Suomen kansaa kohti uuspakanuutta.

2. MITEN JEESUS TULEE TÄNÄÄN?

- 2.1. Miten Jeesus tulee tänään? Meidän on syytä tiedostaa, että vielä tänään Jeesuksella on sama vaatimattomuus kuin 2000 vuotta sitten. Hän tulee edelleenkin ”aasilla” ratsastaen. Hän tulee luoksemme niin jokapäiväisin välinein, että moni ei tunnista häntä ja vetäytyy sen tähden pois. Työjuhalla hän yhä ratsastaa.

Tuossa on tilkka vettä, samaa, jolla astioita keittiössä pestään ja lattioita kuurataan. Niin pyhässä kasteessa hän tulee luoksemme.

Kuningasten Kuningas tulee luoksemme myös Ehtoollisessa, sen leivässä ja viinissä. Siinä hän tulee luoksemme ja antaa itsensä meille.

Ja nyt tällä hetkellä hän lähestyy meitä Sanassa, jonka monella tavalla epäonnistunut syntinen mutta armahdettu pappi / piispa julistaa toisille syntisille. Kun julistan sinulle Jeesuksessa, Golgatan Kuninkaan sovituskuolemassa synnit anteeksi, niin saat olla varma siitä, että itse Herra Jeesus tulee siinä luoksesi tuo sinulle syntien anteeksiantamuksen.

- 2.2. Sen tähden, jos sinä hylkäätkä kuulemasi sanan etkä usko sitä, sinä et hylkää vain kuulemaasi sanaa, vaan myös hänet, josta sana kertoo, itsensä Herran Jeesuksen, Vapahtajasi ja Kuninkaasi.
- 2.3. Jumalan sana ja sakramentit, joita Tunnustuskirjat kutsuvat armonvälineiksi, ovat ne ajoneuvot, joilla Kuninkaamme Kristus Jeesus liikkuu ihmisten keskellä tämän armotalouskauden aikana.
- 2.4. Valitettavasti tänä päivänä ei kirkossamme oteta aina Jumalan sanaa vakavasti. Erityisesti Jumalan laki ja sen mukana Jumalan pyhyys on hylätty. Kirkolliskokous tekee piispojen ohjauksessa täysin tietoisesti Jumalan sanan ja luomisjärjestyksen vastaisia jumalattomia päätöksiään. Autuutenne tähden seuratkaa heidän sijastaan ilmoituksen sanaa, Raamattua. Se neuvoo tien perille Taivaaseen.

3. MINNE JEESUS JERUSALEMISSA MENE?

- 3.1. Minne Jeesus Jerusalemissa menee? *Ensiksikään* hän ei mennyt hallituspalatsiin, vaan temppeleihin toimittamaan temppelein puhdistuksen. Tästä voimme päätellä, että jos Jeesus tulisi tänään Hämeenlinnaan, hän menisi täälläkin nimenomaan hänelle vihittyihin paikkoihin eli kirkkoihin ja puhdistaisi ne kaikista siitä väärästä, mikä niissä vallitsee. Näkeekö hän nytkin vain rahan tähden työskenteleviä siellä, missä pitäisi olla oikeaa

Jumalan sanan julistusta ja rukousalttareita? Ovatko aarteemme todella siellä, missä maailma ei saastuta, missä ei koi syö eivätkä varkaat varasta?

- 3.2. Ja *toiseksi*: Jeesus Kristus on kuningas – myös kansojen ja maailmankaikkeuden Herra. ”Sinä yksin olet korkein.” Suunnattoman vallanhimon tähden, pienet kansat ovat maapallolla aina olleet turvattomia. Ei ole syytä unohtaa, että Rooman mahdin ollessa korkeimmillaan syntyi alkukirkon tunnustus: ”Jeesus Kristus on Herra.” Paavali lainaa alkukirkon hymniä: ”kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra” (Fl. 2: 10–11). Kerran vallanhimo ja verenvuodatus loppuu, ja vallan ottaa se, jolle valta kuuluu, iankaikkisen rauhan Ruhtinas ja kaiken vanhurskauden Kuningas.

Kalliimpaa sanaa ei voi kuulua ihmisten keskellä kuin tämä: ”minä uskon, että Jeesus Kristus, totinen Jumala Isästä iankaikkisuudessa syntynyt, ja myös totinen ihminen, syntynyt neitsyt Mariasta, on minun Herrani...”

4. MILLAISIA OVAT JEESUS-KUNINKAAN ALAMAISET?

- 4.1. Millaisia ovat Jeesus Kuninkaan alamaiset? Tekstimme antaa heistä kauniin kuvan:

Ensimmäisenä esimerkkinä heistä ovat ne *kaksi opetuslasta*, joille Jeesus sanoi: ”Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta löydätte aasintamman.” He eivät kysy mitään; ei, mikä on isännän nimi tai missä se aasi on kiinni. He lähtevät vain matkaan. He luottavat kuninkaaseensa.

Toisena esimerkkinä Jeesus Kuninkaan oikeista alamaisista on tekstissä mainittu *aasin omistaja*. Heti kun hän saa tietää vain yhden asian, sen, kuka tarvitsee hänen aasiaan, hän on valmis antamaan sen. Ilmeisesti aasin omistaja tuntee Jeesuksen ja uskoo hänen olevan luvattu Messias, koska kutsuu häntä Herraksi (kreik. Kyrios; hepr. JHWH).

Kolmantena esimerkkinä ovat ne, jotka *sirottelevat oksia ja vaatteita tielle ja huutavat ”Hoosianna!”* = ”Oi auta, pelasta”; samaa sanaa käytettiin myös ”eläköön” -tervehdyksenä. He tunnustivat Jeesuksen Kuninkaakseen.

- 4.2. Mutta!! Israelin kansan ”hoosianna”-huudolla oli surullinen loppu. Sen viimeinen säkeistö kuului: ”ristiinnaulitse, ristiinnaulitse”. Sitä laulettiin vain muutama päivä myöhemmin Golgatalla vasaran iskujen säestyksellä. No ehkä tämän säkeistön laulajinakin olivat eri ihmiset.

- 4.3. Meidän tulee kuulua niiden joukkoon, jotka laulavat ”Hoosianna, oi auta, oi pelasta” ja joiden laulu on muuttuva kiitoslauluksi Jeesukselle hänen ristinuhristaan ja siinä saadusta syntien anteeksiantamuksesta.

PÄÄTÖS

1. Lopuksi: Tekstimme kaksi viimeistä jaetta, fariseusten pyyntö: ”Opettaja, kiellä opetuslapsiasi!” ja Jeesuksen vastaus heille: ”Minä sanon teille: jos he olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat.” ovat vain Luukkaan evankeliumissa.

Jotkut arvelevat, että Jeesuksen fariseuksille antaman vastauksen taustalla olisi se, minkä hän vain muutamaa minuuttia myöhemmin itkien lausui katsellessaan Öljymäeltä Jerusalemiä, tämä: ettei Jerusalemiin jätetä kiveä kiven päälle (j. 44).

2. Rakas Kristuksen seurakunta, alkaessamme tänään, adventtina uuden kirkkovuoden alkakaamme se tunnustamalla Jeesus Vapahtajaksemme ja kuninkaaksemme *Nikean uskontunnustuksen sanoin*.
2. Ja yhtykäämme sen jälkeen ylistämään Jeesusta kuninkaanamme ”*Hoosianna*”-lauluin ja kehottakaamme siihen muitakin, ettei Herramme tarvitsisi itkeä Hämeenlinnaa niin kuin hän kerran itki Jerusalemiä ja ettei hänen tarvitsisi hävittää tätä kaupunki, niin kuin hän kerran joutui Jerusalemin hävittämään.

Aamen.

Virret: 2; 334:8; 6; 4:1-; (498; 221; 225; 226); 328